

Prima instanță: M. Terteia

Instanța de apel: D. Manoli, E. Fistican și S. Arnăuț

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Buga Cristina în interesele Societății cu Răspundere Limitată „EX-TRANSBUG”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSBUG” către Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSGRUP”, privind încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, prin care apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSBUG” a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2014.

A C O N S T A T A T:

La 08 august 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSBUG” a depus cerere de chemare în judecată către Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSGRUP”, privind încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 20 mai 2014, între Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSBUG” și Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSGRUP” a fost încheiat un contract de transport internațional manifestat prin comanda nr. 13/2014, în temeiul căreia rezultă obligativitatea față de părți de a transporta încărcătura, din or. Tîrgoviște, România, către or. Eleț, Federația Rusă, iar Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSGRUP”, în calitate de firmă de expediție, s-a obligat să achite transportatorului prețul contractului în mărime de 2200 euro.

Reclamanta a precizat că la 23 mai 2014, încărcătura a ajuns la destinație, iar destinatarul a confirmat că a primit încărcătura și nu a avut nici o obiecție.

Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSEBUG”, a mai specificat că în conformitate cu comanda încheiată între părți, plata pentru transportul încărcăturii urma a fi efectuată în termen de 5-10 zile după prezentarea originalului CMR-ului, însă, Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSEGRUP” a achitat suma respectivă cu o întârziere de 20 zile.

Indică reclamanta că la 09 iunie 2014, a acceptat o nouă comandă de la Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSEGRUP”, iar încărcătura, pe aceeași rută a ajuns la destinatar la 17 iunie 2014, fapt ce se confirmă în opinia reclamantei prin CMR-ul, în baza căruia a fost posibilă transportarea bunurilor.

În conformitate cu comanda nr. 27, Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSEGRUP” urma să achite plata pentru transportul mărfurilor în termen de 15-20 zile din momentul prezentării CMR-ului.

S-a mai invocat că atât comanda încheiată sub nr. 13, cât și comanda încheiată sub nr. 27, la pct. 6 stabilește că, Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSEBUG” este în drept de a solicita achitarea penalității în mărime de 100 euro pentru fiecare 24 ore de întârziere a plății.

Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSEBUG” a susținut că toate încercările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă s-au soldat cu eșecuri, iar unica soluție de încasare a datoriei respective este adresarea în instanța de judecată,

La 11 noiembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSEBUG” a depus o cerere prin care a concretizat pretențiile (f.d. 48-49, 71).

Suplimentar la cele precizate în susținerea pretențiilor inițiale, reclamantă a invocat că Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSEGRUP” este ținută să achite societății reclamante și o dobândă de întârziere în cuantum de 9% peste rata de refinanțare stabilită de BNM, deoarece, în speță suntem în prezența unui litigiu în care nu sunt implicați consumatorii.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSEBUG” constatarea faptului reținerii neîntemeiate a sumei pentru realizarea transportului în valoare de 2200 euro, calcularea penalității de întârziere 100 euro pentru fiecare 24 de ore începând cu 08 iulie 2014, când suma a devenit scadentă pentru achitare în conformitate cu CMR-ul, care confirmă descărcarea fără obiecții din partea destinatarului la 17 iunie 2014, până la achitarea integrală a 2200 euro, acordarea penalității de 2200 euro, pentru întârzierea achitării costului transportului realizat la 23 mai 2014, care urma a fi achitat în 5-10 zile, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Căușeni din 08 decembrie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANSEBUG” către Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSEGRUP”, privind încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 78, 82-85).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, prin care apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „EX-TRANBUG” a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2014 (f.d.169, 170-176).

La 03 decembrie 2015, Buga Cristina în interesele Societății cu Răspundere Limitată „EX-TRANBUG”, a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care pretențiile să fie admise integral.

În motivarea recursului recurentul a invocat faptul că atît instanța de apel, cît și prima instanță, în partea casată, nu au constatat circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 23 noiembrie 2015 (f.d. 177), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 20 ianuarie 2016, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 18 februarie 2016, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care Societatea cu Răspundere Limitată „MGP-TRANSGRUP” a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Buga Cristina în interesele Societății cu Răspundere Limitată „EX-TRANBUG” este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în

prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. c), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Buga Cristina în interesele Societății cu Răspundere Limitată „EX-TRANSBUG”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. c), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Buga Cristina în interesele Societății cu Răspundere Limitată „EX-TRANSBUG”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală